

ДЕЦАТА НА СВ. ЙОАН РИЛСКИ

4 ФЕВРУАРИ 2024 / БРОЙ 61

СРЕТЕНИЕ ГОСПОДНЕ * 2 ФЕВРУАРИ

Днес си припомним как четиридесетдневният Младенец е внесен в храма. На иконата виждаме стареца Симеон, в лицето на когото с Иисус се срещат всички праведници и пророци от Стария Завет, и пророчицата Анна, в чието лице срещат Младенеца всички праведни жени от Стария Завет.

(Лука 2:22-40)

Старият Завет се среща с Новия и точката на тази среща е Младенецът Иисус Христос. Господ Иисус Христос става центърът, около който се изгражда всичко.

**Сретение - „срещане“,
„посрещане“*

СРЕТЕНИЕ ГОСПОДНЕ

2 ФЕВРУАРИ

ПРОДЪЛЖАВА ОТ СТР. 1

Днес свещеният миг на Срещата с Месията — един от дванадесетте Господски празници.

Патриарх Неофит ни припомня, че Светият старец Симеон е бил един от безброй многото ветхозаветни праведници, които с вяра са очаквали обещаното още на прародителите идване на Месия. На него му е било предсказано свише, че не ще вкуси смърт, докато с очите си не види изпълнението на Божието обещание за спасението на света. Докато не види Христа Господа, идващ в нашия свят като Човек, за да отвори отново за всички човеци райските двери и пътя към Царството Божие и вечния живот.

Според свидетелството на светия евангелист в този ден праведният старец Симеон изрича и пророчество, което се изпълнява и до днес: "Ето, - казва праведникът, Тоя лежи за падане и ставане на мнозина в Израеля и за предмет на противоречия" (Лука 2:34)

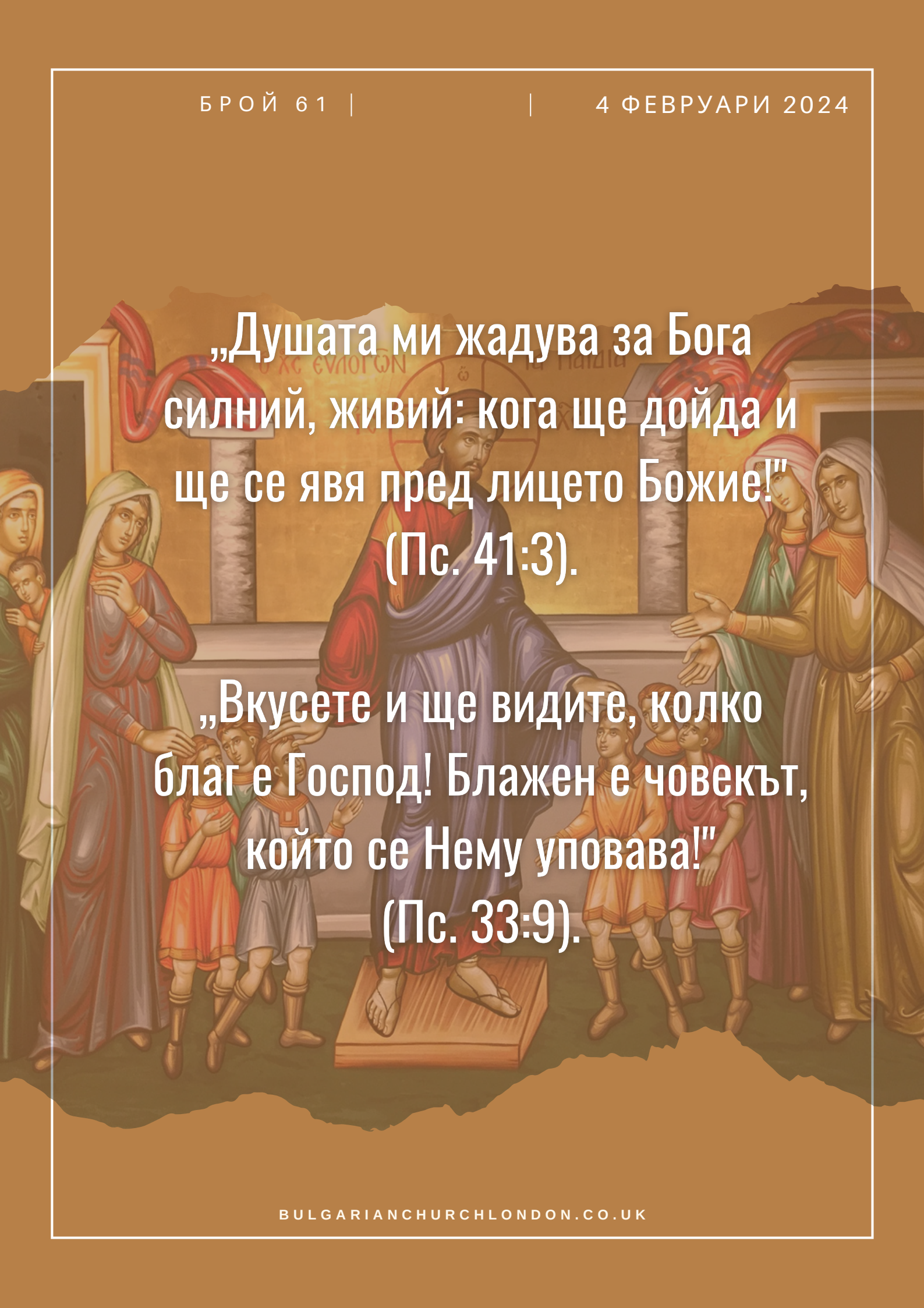
Нека както праведния Симеон е взел Богомладенеца в ръцете си, то подобно и ние да понесем Христос в сърцата си и те да станат обятие и прегръдка за Него, ни пожелава отец Добромир Димитров за големия празник.

СРЕЩАТА

Срещата ни с Господа е възможна за всекиго от нас — по всяко време можем да срещнем Христа Спасителя в лицето на бедния, болния и онеправдания до нас, да съзрем Христовия образ, изписан върху човека до нас, в когото Той ни е казал, че трябва да виждаме Самия Него.

Срещата с Господ минава през прага на ближния!

„Душата ми жадува за Бога
силний, живий: кога ще дойда и
ще се явя пред лицето Божие!“
(Пс. 41:3).

„Вкусете и ще видите, колко
благ е Господ! Блажен е човекът,
който се Нему уповава!“
(Пс. 33:9).

4 ФЕВРУАРИ

ЕВАНГЕЛСКОТО ЧЕТИВО

***А Иисус му отговори:
възлюби Господа, Бога
твоего, с всичкото си
сърце, и с всичката си
душа, и с всичкия си
разум: тази е първа и
най-голяма заповед;
а втора, подобна ней, е:
възлюби ближния си
като себе си***

лит. ев. **Мт 22:35-46**

И един от тях, законник, изкушавайки Го, попита и рече: Учителю, коя заповед е най-голяма в закона? А Иисус му отговори: възлюби Господа, Бога твоего, с всичкото си сърце, и с всичката си душа, и с всичкия си разум: тази е първа и най-голяма заповед; а втора, подобна ней, е: възлюби ближния си като себе си;

на тия две заповеди се крепи целият закон и пророците.

И когато фарисеите бяха събрани, Иисус ги попита и рече: какво мислите за Христа? Чий син е? Отговарят Му: Давидов. Казва им: как тогава Давид по вдъхновение Го нарича Господ, казвайки: рече Господ Господу моему: седи от дясната Ми страна, докле туря Твоите врагове подножие на нозете Ти"?

И тъй, ако Давид Го нарича Господ, как тогава Той му е син?

И никой не можеше да Му отговори ни дума; и от тоя ден никой вече не дръзна да Го попита.

ВАЖНИТЕ ВЪПРОСИ

КАК ПО СКАЛАТА ОТ 1 ДО 10,
КЛАСИРАМЕ СЛЕДНИТЕ ВЪПРОСИ:

КОЛКО ВАЖНА Е ЗА МЕН ЛИЧНАТА МИ СРЕЩА С БОГ? ЗАВИСИ ЛИ МОЕТО ОБЩУВАНЕ С НЕГО ОТ ТОВА, ДАЛИ СА НАСТАНАЛИ ТРУДНИ ВРЕМЕНА В МОЯ ЖИВОТ, ИЛИ ГО ТЪРСЯ ВСЕКИ ДЕН?

КОЛКО ЧЕСТО СИ МИСЛЯ ЗА МОЕТО СПАСЕНИЕ? ДАЛИ ИМАМ СПАСЕНИЕТО КАТО ЦЕЛ НОМЕР ЕДНО В ЖИВОТА СИ ПРЕЗ ЦЯЛОТО ВРЕМЕ?

Ако спасението не е цел номер едно, тогава, кое заема неговото място?

Ако спасението е крайната цел, говорете с духовника си какви стъпки е нужно да направим, за да достигнем тази цел. Поставете си кратки, средносрочни и дългосрочни духовни цели.

ЗА ВЪЗПИТАНИЕТО НА ДЕЦАТА

Преп. старец Паисий Светогорец възпитанието от първите години на детето има голямо значение.

Той характерно казваше, както винаги говореше с очарователни примери – когато правим свещи и потапяме фитила в чистия восък, но вътре има малко вода, въпреки следващите потапяния, които уголемяват свещта – когато запалим свещта, тя цвърчи, защото има вода. Защото първото потапяне в свещта не е било добро. Обратно, ако първото потапяне е добро, свещта се запалва много добре и не създава проблеми. Тоест, ако дадем добро възпитание на детето от началото, в пубертета, в ранните години, и малко да се отклони, ще се върне. Но ако не сме дали това първо добро възпитание, и домът е опустошен дом и не е здраво огнище, то ти казва: „Къде да се върна – вкъщи се карат, ругаят се от сутрин до вечер!“

Така сред болката, която имат, тя става още по-голяма и стигат до безизходиците на наркотиците, плътослужението и други пороци. Когато обаче знаят, че там има някой, който ги очаква, ще се върнат и даже в даден момент може да се трогнат от нещо, да се случи нещо и да се разтърсят и да си припомнят нещата от техните ранни години.

Нито едно „Господи помилуй“ не остава напразно. Никое добро слово не губи своята ценност. Виждате, че житното зърно пада в нивата, потъва в земята, но оттам пониква цяло стебло. Понякога е нужно да минем през болки и тези болки ни изпитват, правят ни зрели и разкрасяват душевно.

В разговора на масата, на един въпрос на майка, свети Софроний (Сахаров) отговаря, че най-добрият пазител на детето е майката.

Тя трябва да осенява децата си с кръстното знамение и да се моли за тях. Старецът разказва как неговата майка му подарила кръстче, което той винаги носи. Кръстът го запазва от много опасности, които са го застигали в живота. „Благословието и молитвата на майката – продължи стареца – играят голяма роля в живота на детето, защото обикновено майката е, която се моли с болка. А молитвата, която се върши с болка, има особена сила“.

Благодарствена молитва за всяко Божие благодеяние*

Господи Иисусе Христе, Боже наш, Боже на всеко милосърдие и щедрости!

Твоята милост е безгранична и човеколюбието Ти - неизмерима дълбочина. Със страх и трепет, като недостойни раби, смирено принасяме благодарност на Тебе, добросърдечния, за благодеянията, които си ни сторил.

Славим Те, хвалим, възпяваме и величаем като наш Господ, Владика и благодетел и падайки пред Тебе, пак Ти благодарим за Твоето безсмъртно и неизказано милосърдие.

Смирено Те молим, милосърдни Господи, както сега си благоволил да изпълниш молбите на нас, Твоите раби, така и за напред сподоби да получат Твоите благодеяния всички верующи, които преуспяват в любовта си и във всякакви добродетели.

Избавяй, милостиви Боже, от всякакво зло обстоятелство Твоята света Църква и тоя град и, като нам даруваш мир и безмятежие, удостой ги винаги да принасят благодарност на Тебе, на Твоя безначален Отец, на пресветия, благия и животворящия Твой Бог,

всякога да говорят за Твоите велики добрини и да Те възпяват.

Слава Тебе, Боже, благодетелю наш, во веки-веков. Амин!

Кратка благодарствена молитва

Благодаря Ти, Господи, за всичко, което си ми дал и даваш сега и всякога. Амин.

**Ние благодарим на Бог за всичко, доверявайки се на волята Му и на Божия промисъл, на това, че Бог ни праща всичко за спасението на душата и избавянето от нашата болест, егоизмът. Затова и в молитвата "Отче наш" трепетно казваме: "Да бъде Твоята воля" — не нашата, а Твоята воля, която винаги е благо.*

С благословението на митрополит Антоний започнахме реконструирането и разширяването на параклиса на българската църковна община в Лондон в православен храм.

Първият етап на проекта приключи с получаването на окончателните разрешителни от общината Westminster. В момента се изработват и изпълняват архитектурните и строително-инженерните планове.

Започнаха първите строителни дейности. Отново молим за Вашата подкрепа,

за да имаме достойно място за богослужение в Лондон.

THE BULGARIAN ORTHODOX COMMUNITY OF ST JOHN OF RILA IN LONDON (only capital letters)

Lloyds Bank

Sort Code 30-96-26

Account Number 80397868

IBAN: GB27LOYD30962680397868

BIC: LOYDGB21446

5 февруари – св. Мчца Агатия (Добра) † 251 г.

Имен ден на отец Добромир — на многая и благая лета, благословени отче!

В гр. Палермо, Сицилия, живеела млада девойка, на име Агатия (Добра).

За нейната вяря в Бога знатна римлянка езичничка разказвала: "По-лесно е да смекчиш камък, отколкото да отклониш тая девица от нейния Бог. Аз и дъщерите ми я увещавахме непрестанно, подарявахме ѝ разкошни накити, скъпоценни камъни и бисери. Тя презира всичко това." Вярата и упованието ѝ в Бога и молитвите ѝ да имаме!

ЗА ВАС РАБОТИХА:
О. ДОБРОМИР ДИМИТРОВ
НАДЯ ЙОНЧЕВА, ИВА ДИМИТРОВА

BULGARIANCHURCHLONDON.CO.UK
F_DOBROMIR@ABV.BG